

דו"ר מור (מימין)
סולק. איציק רגב
(משמאל) סולק.
המנכ"ל האשים
אותו בכרשה
מינית — וגם הוא
סולק. אך בעיקר
פחד דו"ר לוי
מפני גילויי המבקר

מה גרם לפאניקה

קם אחד מאנשיו, ציר בוועידת-חרות, וקרא: "כוס אומו ז'בוטינסקי! גם אם דו"ר לוי ילך עם הקומוניסטים — אני אלך איתו!"

דו"ר לוי רוצה מאוד להיות ראשי ממשלה. רק באחרונה הוא הבין כי עוזריו הקרובים, שהקיפוהו בכועתי חנופה, מפרידים בינו לבין המציאות ומפריעים לו כרכו. הם גם תרמו לא מעט לתרמיתו כאפס נפוח, כבטלן העומר בראש חצר ביוז'טניית.

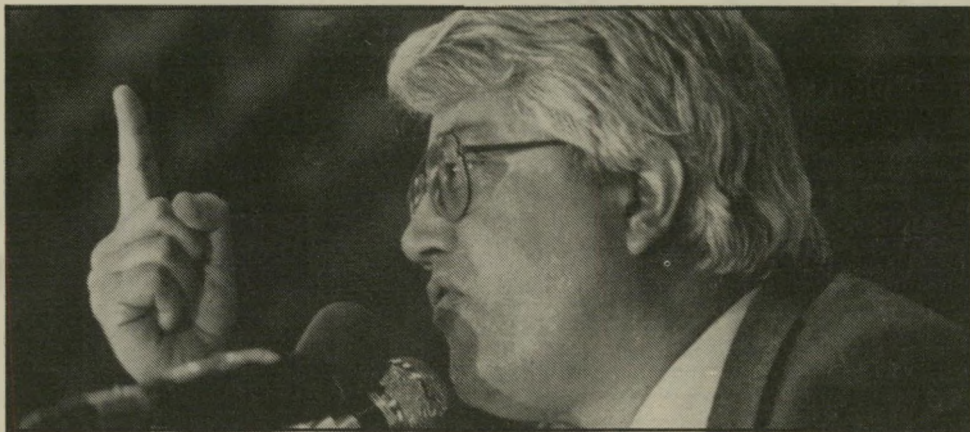
כדי לפרוץ את מחסום ה-40% בח' רות, הסבירו לו יועצים אוניקטיביים, עליו לרסן את הטוראים ורבייהסמלים במחנהו, ולשים עליהם גנראלים. המשימה הראשונה היא למצוא גנ' ראלים, גם לעניינים המיקצועיים במי-שרהשיכון וגם למחנהו במיפלגה.

ביום חמישי הקרוב תתכנס מועצת-המנהלים של שיכון ופיתוח. מור יגיש את התפטרותו, לפי דרישת לוי, ותהי תיו יבוא עורך-הדירן הירושלמי ניסים אבולוף. באותו היום, כנראה, יפרסם לוי מי יהיה מנכ"ל משרד-השיכון. המועמדים הם עמוס אונגר, העובד עם אבולוף בחברה לפיתוח הרובע היהודי בירושלים, אלי נטף ואלרד בוקשפן. מועמדותם של איתן סורוקה ושל אשר וינר ירדה מעל הפרק.

אם אונגר לא ייבחר כמנכ"ל ה-מישרד, כבר מובטח לו שיהיה מנכ"ל שיכון-ופיתוח. מועמדים אחרים לתפ' קיד זה: יהודה ליש, היום מישנה למנכ"ל, ורוני שטייניץ, היום סמנכ"ל. את מקומו של היועץ הפוליטי, רגב, הציע לוי לרוב-חרות, יוסי ברוך.

בעיקבות השינויים האישיים תיפ' תח הדרך לשוכו של מיכה רייסר לפעילות במחנה-הלוי. רייסר הוא האיש שארגן במשך שנים את כוחותיו של לוי במיפלגה, וחסרנו באחרונה מור-גש מאור. ההדחות נעשו, ללא ספק, בעידורו השקט.

מינויו של הפרקליט הצעיר ניסים אבולוף (44), בעל משרד-עורכי-דין גדול בירושלים, ובעבר מראשי בית-ד' בעיר, יוסיף ללוי תדמית של מהוגנות, שרהשיכון גם יוכל לזקוף לזכותו. הישג במקום שבו נכשלים עמיתיו במיפלגה: בחרות נוהגים להתלונן שי-מועמדי המיפלגה למינויים פוליטיים רותנים רמה ירודה רק מפני שח' אינם מתקבלים למישרות ציבוריות. אבולוף עצמו ייאלץ לוותר על מישרדו המשגשג, אך הוא ירע שבכך עשה את צעדו הראשון למושב בכנסת.

יתר מפעם אחת. לפני שנתיים, כאשר היה עוזרו של השר, העניק ראיון שחצני למקומו התל-אביבי העיר. שבו ציג את השר שלו ככלי ריק; לוי תלוי בו ככל — בעצתו, בחוכמתו, בתחבולותיו; דו"ר לוי הוא כחומר ביד היוצר סרוסי.

מאז התעלם לוי מעוזרו הפטפטן, אך לא פיטר אותו. אוהדי לוי טוענים, כי הוא רואג לפרנסת אנשיו, גם אם סרחו. יריביו אומרים, כי לסרוסי ידו עים סודות אפלים.

לפני חודשיים התנדבו רגב ומור לשחרר את השר מנוכחותו. הפאטנט היה מינויו כסמנכ"ל בשיכון ופיתוח. לשם כך היה צורך לשחרר את העובדים בתוספת-שכר של 400 אלף דולר.

סרוסי הוא המפורסם שבין המינויים הפוליטיים של דו"ר לוי, אך במישרד מסתובבים עוד עשרות כמותו. המינויים הפוליטיים הם נוהג מי קובל אצל שרי-חרות, בעיקר אריאל שרון ומשה קצב. אבל איכשהו, לוי תמיד מסתבך יותר מחבריו. אנשיו בולטים בחסור-הכישורים שלהם, כי דרך-כלל הם סקנדליסטים קטנים, ה-פירחיים של הפוליטיקה.

יש בהם אשכנזים ויש מיזרחיים, אבל משום-מה גם אלה וגם אלה מת-אימים להפליא לסטריאוטיפ של ה-מיזרחי בעיני אשכנזים גיוענים: צעק ניס, הופעתם מצועצעת-גנרנית, הע' ברית שבפיהם רצועה ואין הם מס' צרפתי. את הועצתם ל"פטרון" (בניגון ואכן, נראה כי מעלתם היחידה של אנשי לוי היא הערצתם לשר. לא מזמן, בקבלת-שבת של סניף התנועה בחיפה,

טלי סירבה לאיציק

טלי בן-שיטרת (26) היא מזכירתו של הסמנכ"ל למינהל במישרד. מישפחה דתית. מפ-רס. היא נישאה לפני ארבעה חודשים לזקי (36), העובד במישרד קמ"ט-עבודה בשט' חים הכבושים. עד לפני כמה חודשים היה נהגו של השר משה קצב.

חודש אחרי הנישואין החלה טלי מתלוננת בבית על הטר-דותיו המינויות של איציק רגב — הוא מציע לה את עצמו שוב ושוב, למרות סירובה החד-משמע. זקי לא הבלג. ובהי-דמנות הראשונה שפגש בזקי לוי, בנו של השר, העביר דרכו מסר לאב: "אם לא תפטר את רגב, אני אפוצץ את העניין בעי-תונים!"

השבוע, כשנודע על ההדחות פשטו מייד גם שמועות על נסיון אונס" במישרד. טלי, בחודשים הראשונים להריונה, הסתגרה בביתה בקטמונים, וחיכתה לשובו של זקי. שנשע עם אביו ואחיו למארוקו. ביום הראשון השבוע הוא חזר לארץ, מאז יום הראשון לא באה טלי לעבודה, בגלל הבושה. אי-ציק אינו מתבייש, ואף הכריז כי לא הודח כלל, אלא הועבר למחוז-הצפון של המישרד. "על פי בקשתו, כי זה קרוב לביתו.

של שילה, והסיכוסים האישיים בינו לבין רגב. מאז עזב המנכ"ל הוותיק, אשר וינר, לא היה מנכ"ל קבוע למישרד. רגב, ממפוני ימית, ניסה לשלוט במישרד וראה עצמו כמס' 2 לשר. לפני חודשיים, כאשר לכס' המנכ"ל הובא שילה, תת-אלוף (במיל') ומנהל מחוד-הצפון של המישרד, ניסה רגב בכל כוחו להכשילו.

● **הצרה השלישית:** הסיכוסן המתמשך בין יוד ריקטוריון שיכון ופיתוח לבין מנכ"ל החברה שיבש את העבודה כצמרת החברה הממשלתית, שהיא הורוע החשובה ביותר של מישרד-השיכון. מור, הכמעט-ח"כ ה-נצחי, הלומן ומראשי מחנה לוי, ניסה כבר מזמן להדיח את שטנר, שהובא לחברה ממישרד-האוצר.

● **הצרה הרביעית:** סימנים ראשונים של התפוררות במחנה-הלוי בחרות, בגלל תעלוליהם של רגב-מור-שילה. הח"כ מיכה רייסר הודיע כי הוא עוזב את המחנה, אף כי הוא ממשיך לתמוך בלוי אישית. הח"כ לשעבר מיכאל קליינר, היום יוד עמידר, הודיע גם הוא פרופיל.

אמא של ז'בוטינסקי

● **ז'בוטינסקי** רוחו של אבנר סרוסי שיחקה בפרשה זו תפקיד חשוב. כפי שהטילה את צילה על כל השערוריות שאירעו בשנים האחרונות במישרד, אין זה בגלל אישיותו כיבדת-המשקל, אלא מפני שהוא מגלם, באופן מוקצן מעט, את האבטיפוס של העסקנים שהטילו מצור על לוי.

● **דו"ר לוי** התפוצץ מזעם. רק זה עוד היה חסר לו: פרשה של הטרדה מינית במישרד סגן-ראשיהממשלה: א-חד משני עוזריו הבכירים ביותר הת-לונן על העוור השני, וסיפר שהאיש מציק לעובדת המישרד, ודורש ממנה לשכב עימו (ראה מיסגרת).

לשרהשיכון היה ברור כי השניים — מנכ"ל המישרד, ששון שילה, המ-אשים, ועוזרו הפוליטי, יצחק "אי-ציק" רגב, שבו הוטחה האשמה — אינם יכולים עוד לעבוד ביחד. גם דליפת העניין לעיתונות היתה רק עניין של זמן.

לא היה זה ההלם הראשון שהונחת על דו"ר לוי בחודש האחרון. כמה ימים לפני כן הונח על שולחנו מיסמך מועז. כשלו גמר לקרוא אותו, הוא ידע כי עתידו הפוליטי נמצא בסכנה חמורה. היו אלה מסקנות חקירת מב' קרה-מדינה בחברת שיכון ופיתוח. הן היו קשות ביותר. בלשנו היבשה של המבקר רובר בהן על חריגות מר-חיקות-ילכת ממינהל תקין. אישיות בכירה ביותר במנגנון מישרד המבקר הוסיפה הסברים בעל-פה: לכמה מה-מעשים יש היבטים פוליטיים ברורים. לוי ידע כי המעשה היחיד היכול להצילו משערוריה ציבורית חמורה הוא תיקון מהיר של כל מה שיתן עוד לתיקון במישרדו עוד לפני פירסום הדוח.

אם לא יפעל כך, הסבירו לו ידידיו, שעיים התייעץ, יתכן שהוא יעזר ליצחק טוניק לעשות היסטוריה: זו עי-לולה להיות הפעם הראשונה בתולדות המדינה שדוח מבקר-מדינה יחרוץ לשבט את גורלו הפוליטי של שר. לוי הסתגר עם עצמו, עשה חשבון נפש והגיע למסקנה שיש לו רק דרך אחת: לערוף ראשים, רצוי בצורה הד-רמטית וההפגנתית ביותר.

במהלך אחד הוא הדיח את עוזרו, רגב, ואת מנכ"ל מישרדו, שילה, את יוד-הדיקטוריון של שיכון ופיתוח. דו"ר (דו"ר) מור, ואת מנכ"ל החברה, שלמה שטנר. האחרון הוא איש-מיקצוע, המזוהה עם המערך. שלושת הראשונים אנשי-חרות, מקורביו של לוי ומינויים פוליטיים מובהקים שלו. המהלך המפתיע של לוי נועד לח-לץ אותו משררה ארוכה של צרות.

● **הצרה הראשונה:** אימת רוח מבקר-המדינה, שבמרכזו שערוריית אבנר סרוסי. ● **הצרה השנייה:** סכנת שיתוקו של מישרד-השיכון, בגלל אוולת-ידו